

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12Co/47/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118215891
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8118215891.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Krochtu a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Zlady Simkovej v spore žalobcu: W. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XX, XXX XX O., právne zastúpeného JUDr. Františkom Komkom, advokátom so sídlom Hlavná 27, 080 01 Prešov, proti žalovaným: 1/ K. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. H. XX, XXX XX O., 2/ B. M., rod. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XX, XXX XX O., 3/ W. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XX, XXX XX O., 4/ Y. A., rod. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XX, XXX XX O., 5/ X. U., rod. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. X, XXX XX O., žalovaní v 2/ až 5/ rade právne zastúpení Mgr. Otom Salokym, advokátom so sídlom Hlavná č. 94, 080 01 Prešov, 6/ M.. I. N., rod. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XX, XXX XX O., zastúpená Y.. W. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XX, O., 7/ L. F. O. - I. L., so sídlom C.. O. XX, O., v spore o vydanie knihového práva, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č.k. 7C/49/2018-605 z 18.05.2020 takto

rozhodol:

I. Potvrďuje rozsudok.

II. Žalovaným 1/ - 6/ priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

III. Žalovanému 7/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. V záhlaví tohto rozhodnutia identifikovaným rozsudkom súd prvej inštancie I. výrokom žalobu zamietol; II. výrokom zrušil v tomto spore nariadené neodkladné opatrenie a III. súvisiacim výrokom o trovách konania rozhodol tak, že ich plnou náhradou zaviazal žalobcu.

2. Svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 89 ods. 1-3, § 137, § 183 ods. 1-4 CSP, § 16 ods. 1, ods. 3 zák. o advokácii, čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, výrok o trovách konania ustanoveniami § 255 ods. 1, § 262 CSP.

3. Mal za to, že na určení, že nehnuteľnosti zapísané na LV číslo XXX, katastrálne územie L., ktoré tvorili predmet kúpnych zmlúv uzatvorených medzi žalobcom ako kupujúcim a žalovanými 1/ - 6/ ako predávajúcim, sú identické s nehnuteľnosťami zapísanými na aktuálnom liste vlastníctva XXX, katastrálne územie L. a LV XXXX, katastrálne územie L. po vyznačení zmien zápisu k týmto nehnuteľnostiam na základe vyznačených geometrických plánov, nemá žalobca naliehavý právny záujem.

4. Žalobca mal vedomosť o právoplatne skončenom konaní na Okresnom súde Prešov pod spisovou značkou 14C/250/2013, ktoré bolo právoplatne ukončené zamietnutím žaloby žalobcu o nahradenie

vyhlásenia vôle, kde súd prvej inštancie vrátane odvolacieho súdu zrozumiteľne a jasne vysvetlili, že žalobca zmeškal jednoročnú prekluzívnu lehotu, ktorú súd počítal od septembra roku 2009, kedy žalobca podľa vlastného vyjadrenia podal návrh na zamýšľaný vklad, teda k tomuto momentu mal nepochybne vedomosť o tom, že kataster vklad nepovolí a kataster mu zároveň odporučil vypracovať dodatky ku kúpnyim zmluvám, pričom v tom čase už bol na základe GP číslo XX/XXXX vytvorený nový LV číslo XXXX, katastrálne územie L.. Súd v tomto spore poukázal na to, že zo samotnej žaloby vyplýva, že k zmene zápisu na listoch vlastníctva došlo v marci roku 2009, z čoho teda vyplýva, že žalobca už mal túto informáciu v marci roku 2009. Žalobu podal dňom 20. septembra 2013, teda aj pokiaľ by bola jednoročná lehota počítaná už od septembra roku 2009, nie od marca roku 2009, tak v jednom, aj v druhom prípade je po uplynutí jednoročnej prekluzívnej lehoty, na uplynutie ktorej je súd povinný prihliadať ex offio, z tohto dôvodu súd žalobu žalobcu zamietol.

5. K naliehavému právnemu záujmu judikatúra súdov zaujala množstvo stanovísk. Súd poukázal na Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. II. ÚS 590/2017 zo dňa 6. októbra 2017, podľa ktorého, ak všeobecné súdy postupujú tak, že rozhodnú o vecnej opodstatnenosti určovacej žaloby bez toho, aby dospeli k záveru o existencii naliehavého právného záujmu žalobcu, porušia tým základné právo na súdnu ochranu ďalšieho účastníka konania.

6. Súd uviedol, že pri skúmaní existencie naliehavého právného záujmu ide o posúdenie, či podaná žaloba je vhodne, účinne a správne zvolený prostriedok, či sa ňou môže dosiahnuť odstránenie spornosti práva a či snáď nevyvoláva konanie, po ktorom bude musieť aj tak nasledovať iné súdne konanie, respektíve konania. Naliehavý právny záujem je spravidla daný v prípade, ak bez tohto určenia by bolo právo žalobcu ohrozené, alebo ak by sa bez tohto určenia stalo právo žalobcu neistým. Za nedovolenú možno považovať určovaciu žalobu pokiaľ neslúži potrebám praktického života, ale len k zbytočnému rozmnožovaniu sporov. Žalobca musí vysvetliť, že práve podaná žaloba je procesne vhodne zvoleným prostriedkom, ktorý tento spor rieši a vytvára pevný základ pre jeho usporiadanie (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Cdo/31/2011 zo dňa 06. decembra 2012).

7. Pri rozhodovaní o existencii naliehavého právného záujmu musí súd posúdiť, či podaný určovací návrh je procesne prípustným nástrojom ochrany práva žalobcu a či snáď v tomto rozhodnutí o určovacom návrhu nebude musieť aj tak nasledovať iné konanie. Nemá naliehavý právny záujem žalobca na vyriešení určitej otázky vtedy, ak neznamená úplné vyriešenie obsahu spornosti práva. Ak nie je daný naliehavý právny záujem, súd zamietne návrh bez toho, aby sa zaoberal meritom veci (rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 6. novembra 2007, sp. zn. 17Co/161/2007).

8. Súd pri hodnotení všetkých dôkazov jednotlivo, aj súhrnne, konštatoval a súhlasil so žalovanými, ktorí správanie žalobcu považujú za šikanózne, keď vo svojich podaniach poukázali na množstvo žalôb, ktoré podáva voči nim žalobca. O zrejme bezúspešné alebo bránenie práva sa jedná najmä vtedy, ak už zo skutočností tvrdených žiadateľom je nepochybné, že mu vo veci nemôže byť vyhovené. Svojvoľným uplatňovaním alebo bránením práva je najmä šikanóznym výkonom práva, alebo zjavné odďaľovanie splnenia povinností (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 31. októbra 2011, sp. zn. 5Sž/6/2011).

9. Súd v predchádzajúcom konaní pod spisovou značkou 14C/250/2013 konštatoval preklúziu práva žalobcu ako kupujúceho, ktorým sa domáhal nahradenia prejavu vôle voči žalovaným na uzatvorenie dodatkov ku kúpnyim zmluvám. Ani takto zvoleným žalobným petitom žalobca nedosiahne zápis a povolenie vkladu vlastníckeho práva pred Okresným úradom O., odborom katastrálnym. GP sú zapísané pod číslom zmien tak, ako to vyplýva z T. vlastníctva č. XXX a XXXX. Takýmto žalobným petitom žalobca neodstráni spornosť práva medzi žalobcom a žalovanými 1/ - 6/, a preto súd konštatoval, že žalobca nemá naliehavý právny záujem na takomto určení. Navyše, správne poukázal aj právny zástupca žalovaných, že mu vôbec nie je zrejma pasívna legitímácia žalovaných v tomto spore s poukazom na výrok o identifikácii parciel zapísaných na LV XXX a XXXX, keď sa tam nachádzajú aj ďalší podieloví spoluvlastníci predmetných nehnuteľností. Súd mal za to, že žalobca nemá naliehavý právny záujem na určení v žalobnom petite č. I., keď súdu predložil ako dôkaz vyjadrenie Okresného úradu O., katastrálny odbor, ktorý vo svojom T. zo dňa 18.08.2017 oznamuje žalobcovi, „ že parcely registra E boli riešené v Geometrických plánoch číslo XX/XXXX vyhotovenom dňa XX.XX.XXXX firmou Y.. I. M. V., úradne overeného dňa 12.02.2009 Okresným úradom O., katastrálnym odborom a GP číslo XX/XXXX vyhotoveného dňa XX.XX.XXXX firmou V. úradne overeného dňa 30.07.2012. Parcely registra E

uvedené v doterajšom stave týchto GP boli zapísané do katastra nehnuteľnosti podľa nového stavu. GP boli do katastra nehnuteľnosti zapísané evidenčným spôsobom, kde pôvodné parcely registra E v zmysle nového stavu GP sa do katastra nehnuteľností zapísali pre novourčené parcely registra C s prihliadnutím na úpravu parciel registra E nového stavu. Súčet, výmer parciel stavu právneho v doterajšom a v novom stave bol totožný. Ku dnešnému dňu ostal zapísaný stav podľa GP nemenný.“ Súdu z tohto dôvodu vôbec nebolo zrejmé ani prerušenie vkladového konania do právoplatného skončenia tohto konania vedeného pred príslušným správnym orgánom.

10. V tomto spore žalovaný 1/ vzniesol námietku res iudicata, veci právoplatne rozhodnutej. K tejto námietke súd poukázal na znenie § 230 CSP podľa ktorého, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova. O res iudicata, prekážku právoplatne rozhodnutej veci sa jedná v tom prípade, ak sa jedná o totožnosť osôb a totožnosť predmetu konania. V predchádzajúcom spore pod spisovou značkou 14C/250/2013 sa viedlo konanie o nahradenie prejavu vôle, teda žalobný petit nebol totožný so žalobným návrhom v zmysle žaloby žalobcu zo dňa 14. novembra 2018, v tomto spore, a teda je možné konštatovať, že sa nejedná o prekážku právoplatne rozhodnutej veci.

11. Z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu súd žalobný návrh žalobcu pod číslom I. zamietol, takto formulovaným žalobným petitom žalobca neodstráni spornosť vzťahov medzi ním a žalovanými a rovnako ním nedosiahne vykonanie zápisu zmeny vlastníckeho práva na katastri nehnuteľností.

12. Pokiaľ ide o druhý navrhovaný žalobný petit, aby súd uložil Okresnému úradu, odboru katastrálnemu povoliť vklady vlastníckeho práva pod číslami V XX - až XX/XXXX, súd opätovne zdôraznil, že takýto žalobný petit považuje v celom rozsahu za nedôvodný. Súd mimo správneho súdnictva nemôžu inému orgánu verejnej moci ukladať akékoľvek povinnosti. Zo žaloby musí byť zrejmé čoho sa žalobca domáha, čo znamená, že návrh na rozhodnutie vo veci samej je ústredným pojmom a ťažiskom každej žaloby. Predovšetkým v sporovom konaní, ale aj v správnom súdnictve žalobný petit určuje neprekročiteľný program konania a rozhodovania súdu. Súd je toho názoru, že v sporovom konaní súd o žalobnom návrhu žalobcu, aby žalovanému 7/ uložil povinnosť vykonať zápis vlastníckeho práva v prospech žalobcu, rozhodnúť v žiadnom prípade nemôže. Súd nemôže uložiť povinnosť Okresnému úradu, odboru katastrálnemu v danej veci konať a vykonať zápis vlastníckeho práva v prospech žalobcu. Na to slúžia iné právne inštitúty. Na podporu tohto svojho názoru súd napr. poukázal na R XXX/XXXX, podľa ktorého súd nemôže ani obchodnému registru uložiť neodkladným opatrením zakázať vykonať zápis zmien údajov do obchodného registra. Súd tak aj tento žalobný petit žalobcu považoval v celom rozsahu za nedôvodný.

13. V danej veci bolo vydané neodkladné opatrenie uznesením č.k. 7C/49/2018 - 160 zo dňa 28. novembra 2018, ktoré bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 18Co/30/2019 - 421 zo dňa 12. marca 2019. S poukazom na to, že žaloba žalobcu bola v celom rozsahu zamietnutá, súd zrušil neodkladné opatrenie postupom podľa § 335 ods. 1 CSP.

14. Súd vec prejednal na pojednávaní dňa 18. mája 2020 v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, ktorí svoju neprítomnosť ospravedlnili v písomnom podaní zo dňa 16.04.2020, v ktorom právny zástupca žalobcu oznámil a predložil súdu prepúšťaciu lekársku správu P. L. M. I., z obsahu ktorej vyplýva, že počas trvania jeho práceneschopnosti sa podrobil dňa 01.04.2020 operácií perforácii žilníka, pričom predpokladaná dĺžka nevyhnutného liečenia bude trvať do konca júla 2020, týmto ospravedlnil svoju neúčast' na tomto pojednávaní. Zároveň uviedol, že jeho klient trvá na jeho osobnej účasti a nesúhlasí so substitučným zastupovaním. Ako neoddeliteľnú súčasť tohto ospravedlnenia zaslal súdu potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti R XXXXXX, z obsahu ktorej vyplýva, že právny zástupca žalobcu je neschopný práce od 29.07.2019 a prepúšťaciu správu z P. C. L. M. I.. Zároveň predložil ošetrovateľskú prepúšťaciu správu, z obsahu ktorej vyplýva, že pacient je sebestačný pri vykonávaní bežných denných činností, aktívne sa zapájal pri realizácii ošetrovateľských intervencií. Súd následne výzvou zo dňa 20. apríla 2020 oznámil právnenému zástupcovi žalobcu, že sa táto žiadosť o odročenie pojednávania javí súdu ako nedôvodná, v danej veci súd predvolal na pojednávanie viacerých žalovaných, ktorí vo veci podávajú množstvo písomných podaní a zároveň je súd toho názoru, že právny zástupca žalobcu sa na tomto pojednávaní môže dať zastúpiť iným advokátom. Túto výzvu súdu si právny zástupca žalobcu prevzal dňom 13. mája 2020. Ku dňu začatia súdneho pojednávania súdu nedoručil vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že mu jeho zdravotný stav nedovoľuje zúčastniť sa

tohto pojednávania v zmysle výzvy súdu zo dňa 27. apríla 2020. Následne súd oznámil telefonicky prostredníctvom tajomníčky senátu Advokátskej kancelárii JUDr. Komku cestou jeho asistentky, že pojednávať v danej veci bude dňa 18. mája 2020, a to s poukazom na skutočnosť, že súd je toho názoru, že právny zástupca žalobcu sa môže dať zastúpiť iným advokátom, a to aj s ohľadom na skutočnosť, že súd predvolal na pojednávanie ďalších 7 žalovaných, ktorí nie sú právne zastúpení, ktorí termín tohto pojednávania vzali na vedomie. O tejto skutočnosti bol súdom vyhotovený úradný záznam, ktorý je súčasťou súdneho spisu, asistentka advokátskej kancelárie túto skutočnosť vzala na vedomie. Na súdom nariadené pojednávanie sa neustanovil právny zástupca žalobcu, ani žalobca.

15. Strana sporu podľa názoru súdu má nepochybne právo byť prítomná na pojednávaní a ak jej vážna prekážka bráni sa zúčastniť, má právo požiadať o jeho odročenie. Výkon týchto práv však nesmie brániť druhému účastníkovi v realizácii jeho práva na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov. Základnou povinnosťou súdu a sudcu je podľa názoru súdu zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. V zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Cdo/1/2009 zo dňa 01.07.2009 dôležitosť dôvodu, ktorým je odôvodňovaná žiadosť neprítomného účastníka o odročenie pojednávania posudzuje súd vždy podľa konkrétnych individuálnych okolností prípadu, či sú v tej -ktorej veci dôležité dôvody pre odročenie pojednávania dané posudzuje vždy súd a nie účastník konania. Existenciu dôležitého dôvodu môže súd preveriť len zo skutočnosti, ktoré sú mu známe v čase posudzovania žiadosti účastníka o odročovanie pojednávania.

16. Súd za dôležité považoval uviesť, že konanie začalo na základe žaloby žalobcu dňom 14. novembra 2018. Termín pojednávania bol doručený právnomu zástupcovi žalobcu dňom 26.02.2020 a žalobcovi dňom 28.02.2020, čo vyplýva z čísla listu 537 súdneho spisu. Právny zástupca žalobcu sa dňa 01.04.2020 podrobil lekárskeho zákroku v nemocnici v I.. Aj žalobca aj jeho právny zástupca tak od februára mali vedomosť o nariadenom termíne pojednávania. Právny zástupca žalobcu má spoločnú advokátsku kanceláriu s ďalšími advokátmi, ktorých podľa názoru súdu mohol požiadať o substitučné zastúpenie na súdom nariadenom pojednávaní tak, ako to podľa vedomostí súdu robí aj v iných prípadoch a to najmä s poukazom na skutočnosť, že súd aj písomne, aj telefonicky oznámil právnomu zástupcovi žalobcu, že dňa 18.05.2020 pojednávať bude. Súd poukázal na obsah splnomocnenia zo dňa 13. novembra 2018, kde je uvedené, že žalobca W. L. súhlasí, aby si splnomocnený advokát ustanovil za seba zástupcu a ak ich ustanoví viac, súhlasí, aby každý z nich mohol konať samostatne. Napriek skutočnosti, že predvolanie na pojednávanie bolo žalobcovi doručené dňom 28.02.2020 sa ani samotný žalobca tohto pojednávania nezúčastnil. Z obsahu splnomocnenia zo dňa 13. novembra 2018 (číslo listu 5 súdneho spisu) nevyplýva žiadne obmedzenie, pre ktoré by žalobca nesúhlasil so zvolením substitúta svojho právneho zástupcu na účasť na súdom nariadených pojednávaní. Naopak, obsahom tohto splnomocnenia má právny zástupca žalobcu právo zvoliť za seba zástupcu a dokonca aj viac. Tvrdenú skutočnosť, že klient- žalobca nesúhlasí so substitútom právny zástupca žalobcu nijakou listinou nepreukázal, pričom je to rozporné zároveň aj s predloženou plnou mocou. Právny zástupca žalovaných, poukázal na trestnú vec vedenú na Okresnom súde Prešov pod spisovou značkou XTv X/XXXX, ktorého sa osobne zúčastnil aj právny zástupca žalobcu v pojednávacej miestnosti číslo 218 a to napriek jeho trvajúcej práceneschopnosti. Súd za dôležité ďalej považoval uviesť, že právny zástupca žalobcu si nemôže podľa názoru súdu vyberať pojednávanie, respektíve konania, ktorých sa zúčastní a ktorých nie.

17. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 10Bdo/19/2014 posúdenie dôležitosti dôvodu na odročenie pojednávania posudzuje súd podľa konkrétnych okolností prípadu a môže ich preveriť len zo skutočností, ktoré sú mu známe v čase posudzovania žiadosti o odročenie termínu pojednávania. Právny zástupca žalobcu podľa názoru súdu nepreukázal, že žalobca ako strana sporu trvá na osobnom zastúpení jeho osobou. Samotné konštatovanie v žiadosti o odročenie pojednávania, že klient si nepraje substitúta ostalo len v rovine subjektívnych tvrdení právneho zástupcu žalobcu navyše, toto tvrdenie je v rozpore so znením splnomocnenia zo dňa 13. novembra 2018, kde je uvedené, že jeho klient súhlasí, aby si splnomocnený advokát ustanovil za seba iného zástupcu, poprípade, ak ich ustanoví viacej, súhlasí, aby každý z nich konal samostatne. Zákon totiž jasne vytvára konštrukciu, že ak je príslušná strana sporu zastúpená advokátom a ten požiada o odročenie pojednávania z dôvodu existencie prekážky na jeho strane, vždy od neho možno spravodlivo žiadať, aby sa dal zastúpiť iným advokátom, pričom zákon v tomto prípade určil dve taxatívne podmienky, a to existenciu dôvodov, ktoré nastali krátko pred pojednávaním a skutočnosť, že advokát musí súdu preukázať, že strana, t. j. jeho klient odôvodnene trvá na zastúpení len týmto advokátom. Tieto výnimky

je podľa názoru súdu potrebné vykladať tak, že objektívna prekážka na strane advokáta nastala v deň, ktorý predchádzal nariadenému pojednávaniu, respektíve v deň pojednávania a advokát, nebolo v jeho možnostiach a schopnostiach, aby si na základe substitučného plnomocenstva ustanovil zástupcu. Lekársky zákrok právneho zástupcu žalobcu prebehol dňa 01.04.2020, o tomto termíne pojednávania vedel od februára 2020, aj po zákroku mal podľa názoru súdu dostatočný časový priestor, aby na súdom nariadené pojednávanie zabezpečil svojho substitúta. Navyše, ešte v čase, keď mu súd písomne dňa 27. apríla 2020 a telefonicky dňa 13. mája 2020 oznámil, že pojednávať bude.

18. Tento rozsudok včas podaným odvolaním napadol žalobca, poukazujúc na odvolacie dôvody uvedené v ustanovení § 365 ods. 1 písm. a/, b/, e/, g/ a h/ CSP. Jeho odvolacie námietky možno zhrnúť do nasledovných rovin: (i) názor, že dôvody neakceptovania písomného ospravedlnia sa právneho zástupcu žalobcu z pojednávania pre jeho práceneschopnosť, právne neobstoja a narúšajú princíp rovnosti zbraní, kde v tomto smere argumentáciu súdu prvej inštancie odvolateľ považuje za nesprávnu, jednostrannú a nezákonnú; (ii) názor, že na požadovanom určení odvolateľ právny záujem má, lebo naliehavý právny záujem na požadovanom určení je daný vždy, ak so zápisu vo verejnom registri vyplýva, že tvrdené právo patrí žalovanému. V takto prípade ide o skrytú reivindikačnú žalobu, teda žalobu na plnenie, ktorá bola v skoršej teórii označovaná ako „žaloba na vydanie knihového práva“; (iii) názor, že vlastnícke zmeny na príslušnom LV si mohol súd prvej inštancie ako notoriety zistiť sám z aktuálneho LV, ak žiadostiam odvolateľa v tomto smere nebolo príslušným katastrom vyhovené. Navrhol rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

19. Žalovaní 1/-6/ vo svojich vyjadreniach unisono navrhli napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Žalovaný 7/ vyjadrenie nepodal.

20. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má základné zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. a/, b/, e/, g./ a h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie, bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383, § 384 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech keďže napadnutý rozsudok je vo všetkých výrokoch vecne správny, čím boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 CSP).

21. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

22. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie v prejednávanom spore správne zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností a na základe vykonaného dokazovania dospel k správny skutkovým zisteniam a prejednávaný spor aj správne právne posúdil. Z odôvodnenia tu napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami súdu pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi súdu na strane druhej. Naproti tomu v priebehu odvolacieho konania žalobca nepredostrel relevantný argument majúci súvis s prejednávanou vecou, ktorý by bol takej povahy, že by mohol priniesť pre neho priaznivejšie rozhodnutie.

23. Odvolací súd osvojujúc si závery súdu prvej inštancie na zdôraznenie vecnej správnosti a v súvislosti s obsahom podaného odvolania, dopĺňa nasledovné. Formuláciou I. výroku tu podanej žaloby, v prípade jej vyhovenia, by žalobca nedosiahol právne panstvo nad nehnuteľnosťami. Naliehavý právny záujem na požadovanom určení teda nemá, a v takomto prípade potom niet rozumného dôvodu zaoberať sa vecou samou. Nadbytočným by preto bolo vykonávať aj ďalšie dokazovanie. Vyčerpávajúcim a náležitým

spôsobom boli žalobcovi objasnené aj dôvody, pre ktoré nebolo možné jeho návrhu o odročenie pojednávania vyhovieť.

24. Možno teda naproti námietkam odvolateľa uzavrieť, že aj podľa právneho názoru odvolacieho súdu dal súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí zrozumiteľnú a presvedčivú odpoveď na podstatné argumenty strán sporu, pričom tak učinil v snahe garantovať stranám sporu ich právo na spravodlivý proces. Skutočnosť, že v tomto rozhodnutí neboli naplnené očakávania žalobcu, teda súd prvej inštancie nerozhodol v súlade s jeho právnym názorom ešte neznamená, že došlo k porušeniu jeho základného práva na spravodlivý proces. Súd prvej inštancie podľa odvolacieho súdu totiž postupoval v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a majúc na pamäti základné právo strán sporu na súdnu ochranu, túto stranám sporu poskytol v požadovanej kvalite.

25. Preto odvolací súd, rozsudok súdu prvej inštancie v I. zamietavom výroku, včítané súvisiacich, odvolaním osobitne nespochybnených a taktiež správnych výrokoch o zrušení neodkladného opatrenia (II.) a o trovách konania (III.), postupom podľa § 387 ods. 1, ods. 2 CSP, ako vecne správny potvrdil.

26. O trovách odvolacieho konania medzi žalobcom a žalovanými 1/ - 6/, odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešným žalovaným 1/-6/ v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalobcovi v plnom rozsahu. O výške priznanej náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 2 CSP). Odvolací súd nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa na postup podľa § 257 CSP.

27. Pokiaľ ide o rozhodnutie o trovách odvolacieho konania medzi žalobcom a žalovaným 7/. V odvolacom konaní žalobca úspešný nebol. Naopak fakticky plne úspešným bol žalovaný 7/, ktorému vznikol zásadne nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP). Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný 7/ bol v odvolacom konaní pasívny, k odvolaniu sa nevyjadril, náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnil, a podľa obsahu spisu mu ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. Odvolací súd vychádzal z čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúcim procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nelogické, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

28. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).